

her paatænker at anvende et Magasin med kun 5 Patroner. Dersom dette forholder sig rigtigt, hvad jeg haaber, vilde mine Betæneligheder blive en Del mindre, end de vilde være, hvis man tog den schweiziske Model, der i Magasinet har 12 Patroner, saaledes at Soldaten altsaa er i Stand til at skyde 13 Patroner op i ganske kort Tid. Et Par Bemærkninger ønsker jeg endnu at tilføie, idet det før det Første forekommer mig, at den Reserve, den høitagtede Minister paaregner, er noget svag. Naar den høitærede Minister har noiedes med denne Reserve, er det, antager jeg, for at faae Summen saa meget som muligt ned, men jeg formener, at under en Krig denne Reserve snart vil vise sig at være altsor svag, og jeg vilde derfor ønske, at Antallet kunde blive sat op til 50,000. En anden Bemærkning, jeg har at gjøre, er af finantstiel Natur. Jeg kan ikke, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, finde Udtalelser i Motiverne meget vage med Hensyn til, hvorledes den ærede Krigsminister tænker sig, at Geværerne skulle tilveiebringes. Jeg læser Motiverne saaledes, at Geværerne skulle fabrikeres her hos os og Ammunitionen ligeledes, og at den ærede Minister kun har til Hensigt at ville indforstrie Maskiner, og hvad der ellers ikke kan faas her i Landet, og dette finder jeg for saa vidt ganske heldigt, som der derved jo vil bevirkes, at en Del Arbeide falder af her i Landet, som ellers skulde betales i Udlandet. Men jeg har lidt Betænelighed ved Summens Størrelse — maaste min Betænelighed er uberettiget. Efter den Sums Størrelse nemlig, som her er opført, ville jo Geværer af den nye Model med 200 Patroner pr. Gevær komme til at koste med et rundt Tal 100 Kr. hvert. Det forekommer mig, at dette er noget dyrt. Dersom man ser hen til, hvad det nuværende Gevær med tilhørende Ammunition koster, bliver det vel næppe mere end 60 a 65 Kr. Nu kan jeg vel tænke mig, at det nye Gevær med sin mere komplicerede Mechanisme maa blive noget dyrere, ligesom ogsaa Ammunitionen dertil ikke kan tilveiebringes for det samme Beløb som den ældre Ammunition, men Forskjellen forekommer mig dog meget stor. Det Spørgsmaal er da opstaet hos mig, om det ogsaa er rigtigt at lade hele denne Fabrikation foregaa her, om der ikke vilde kunne vindes en Del — noget finantstielst maa man dog se paa Sagen — ved at lade en Del deraf fabrikeres i Udlandet. Det er et Spørgsmaal, som jeg vil henstille til det Udvalg, der kommer til at hestkæftige sig med Sagen. Jeg maa tilføie, at jeg hderligere ser een Fordel derved, og det er

den, at Fabrikationen, naar en Del af samme sker i Udlandet, kan gaa hurtigere, saa at man ikke behøver at vente de 5 Aar, som her ere paaregnede. Lige overfor den nuværende Situation i Europa, saaledes som den har udviklet sig i de sidste Aar, er jeg lidt betænkelig ved en saadan Bestemmelse, thi det kunde let være, at vi saa kom til at rykke ud med nogle Afdelinger, bevæbnede med et Gevær, andre med et andet, men en saadan dobbelt Gevær- og Ammunicionsforsyning er jo overordentlig uehdig. Derfor henstiller jeg ogsaa dette Punkt til Overveielse, idet jeg iøvrigt anbefaler Lovforslaget til videre Behandling og hurtig Fremme.

Wagner: Hvad jeg vilde sige, er allerede for en Del sagt, dels af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) og dels af det ærede Medlem fra Rolding (Berg). Det er overmaade glædeligt, at der synes paa dette Punkt virkelig at finde en almindelig Enighed Sted. Jeg vil kun haabe, at den varme Interesse, der næres for dette Spørgsmaal, ikke maa føre til, at Sagen udsættes altsor længe. Det er ganske vist rigtigt, at vi skulle overveie særdeles grundigt, hvilke Modeller vi bør vælge, men paa den anden Side maa vi heller ikke glemme, at vi ved at overveie altsor grundig aldrig ville komme nogen Begne, da der bestandig vil komme noget endnu Bedre frem. Remingtongeværerne vare f. Ex. i sin Tid udmærkede, dog, havde vi ventet, vilde vi have faaet noget endnu Bedre, men saa vilde vi ogsaa have risikeret, hvis der i Mellemtiden var kommen en Krig, at staa uden Geværer. Jeg mener ikke, at man just skal stræbe efter det Allerbedste, thi vil man det, sker det nemt i saadanne Tider som vare, at det varer for længe, inden man faar Noget. Jeg kunde have lyst til, hvis jeg ikke trætter det høie Thing, med et Par Ord nærmere at præcisere, hvad det er, man mener at have bundet ved de moderne Geværer. Det ærede Medlem fra Rolding brugte et Udtryk, som jeg ofte har hørt: at Remingtongeværet er et rigtig godt Gevær. Jeg skal ikke nægte, at det har været det, men der ligger dertil ligesom en Adbydning af, at man ikke rigtig forstaar, hvorfor man nu vil have noget Andet. Remingtongeværet var et rigtig godt Gevær i 1867, det var saa godt, at vistnok Sagensombelst fandt sig foranlediget til at indføre et andet Gevær. Det gjorde vi heller ikke i 1871, da Tydskland tog sit Mausergevær og heller ikke i 1874, da Frankrig tog sit Grasgevær. Det viser sig altsaa, at man ikke behøvede at nære Sagensombelst Vengstelse, at man rolig kunde lade